

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Διακεκομμένη οὐσίης τῆς ἐκδόσεως τοῦ
Νεολόγου κατὰ τὴν παρελθούσαν κυριακὴν.

22 αὐτοῦσόν· ἢ **Εβδουαδιατ' Επιδέων-**
στις δὲν ἐξεδόθη μετὰ τὸ ἀπογενομένης· ὅτε εἶπε
ἐκεῖνος πρὸς τοὺς μαθητάς· ἀναστάντες νῦν καὶ πορεύεσθε
εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην· κτλ.

Τὸ 12^{ον} ἐπὶ τοὺς ἀσπενδύβριον τελεσθέντων, προσήκοντος τὰ ἐγκαίνια τοῦ μεγαλοπρεποῦς καὶ κατὰ τὰ τελευτώτα σητῆματα οἰκοδομηθέντος. Ἐπει γὰρ ἐξ οὐν τῆς ἐν Σαυματοδραμίῃ ἐλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος, συνεβούλευσαν ὅτι ἵστασθαι

— Τὸ ἐπιφανὲς ἐκδοτικὸν κατὰσθημα τῶν Παρισίων τοῦ Ha-
chette ἐκδίδουσι ἀπὸ τινος ἀτλαντα ἱστορικῆς Γεωγραφίας ὑπὲρ
τὴν διεύθυνσιν τοῦ δοκίμου χαρτογράφου Σηράδερ καὶ τῇ συμ-
πράξει πολλῶν καθηγητῶν. Οἱ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν ἀνα-
φερόμενοι πίνακες ὡς εἰκονίζονται α') τὸν ἑλληνισμὸν κατὰ τὴν
Ε' π. Χ. ἑκατοντ., β') τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Πε-
ρρικλεους γ') τὸ κράτος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ τὴν Ἑλ-
λάδα ἐπὶ τῆς ἀρχαίτης συμπολιτείας δ') τὰ ἐπὶ τῶν διαδόχων
καὶ τῶν ἐπιγόνων.

→ Ὁ γερμανὸς καθηγητὴς Κάπας ἀγγέλλει ἔκδοσιν ἀριστο-
ταχυῦ λεξικοῦ μελλοντος ἵνα περιλάβῃ τὴν φιλοσοφικὴν ἐρμη-
νεύαν πάντων τῶν φιλοσοφικῶν ὁρῶν, ὅσα εὐρήνται ἐν τοῖς συγ-
γραμμασὶ τοῦ Σπινόζου. 313 — 313880111 η 101211212011

— Η εταιρεία τῶν καλλιτεχνῶν τῆς Βιέννης (Genossen-
schaft der bildenden Künstler Wiens) διοργανίζει διὰ τὸ
1894 ἐπὶ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τοῦ ἀρχιδούκῃ Καρόλου
— Λουδοβίκου τῆς Αὐστρίας τὴν τρίτην διεθνή αὐτῆς ἔχθεσιν
τῶν ὁρατίων τεχνῶν ἐπὶ τῇ εικοσιπενταετηρίδι τῆς ἰδρυσεως τοῦ
Künstlerhaus.

Τὰ ἐκθεύματα ταύτης ἀγαθὴς γενήσανται τῇ 19/31 μαΐου 1894. Τὰ βρεθέντα εἰς ποικίλας, ὧν προεβάρχει τὸ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου τοῦ 1^{ου} ἀσπίδακος ἀλλεπάριον. Ἐπερ δὲ μέταλλικα εἰσὶ καὶ προσωπίδων τοῖς ξενόις ἐκδοταί. Ὁ εἶνος δὲ ἡ ἐκθεσις, ἀρτίτεχνική, ἡλυτική, ζωγραφική, κτλ. Τὰ ἐκθεύματα γενήσονται δεκάτῃ μηνὶ τ. 5^{ης} 1^{ης} φεβρ. 1894.

— Ο φίλος καθηγητής τις σχολάς των ανωτέρων σπουδών
ἐν Γαλλίᾳ καὶ υἱὸς τοῦ πατρ. τῶν χριστοῦ Ν. Ψυχῆος κ.
Ἰωάννης Ψυχῆος ἐδημοσίευσεν εἰ τῷ Χρόνῳ τῶν Ἡεραισίων
τῇ 29 αὐγουστοῦ κρίσιν ἐπὶ τινος διανοήματός τοῦ ἐν Ἀθήναις
κ. Καρακλήτου, ἐφάρσιν τὴν ἐν αὐτῷ ὑπάρχουσαν ἀφελείαν καὶ
καὶ μακαριότητα καὶ μάλιστα ἀποδείξειν τοῦ πρὸς τὰ θεῶτα
σεβασμοῦ τῶν Ἑλλήνων. Ἐμφατίζεται δὲ ἡ κρίσις ἡ Excom-
munie (à propos d' une nouvelle Grèce).

— Ἐν τῇ συμφορῇ τῆς 20 κηρύστου τῆς ἐν Παρισίοις ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῶν γραμμάτων ὁ διεθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς σχολῆς καὶ τῶν ἐν Δελφοῖς ἀνασκαφῶν κ. Homolle ἀνεκoinώσατο τὰς τέως εἰς φῶς ἐξαχθείσας ἀρχιότητας καὶ ἐν τῇ ἐποικείᾳ λόγον περὶ τῶν ἐν ταῖς ἀγγλικαῖς ἐφημερίσιν ἀνεγχεζόντων ἐπὶ τῇ προσωρινῇ διακοπῇ τῶν ἀνασκαφῶν, ἐπιρρίπτων τὴν αἰτίαν ἐπὶ τοῦ ἑλλήνος ἐπόπτου. Καθὼς δὲ ἐν ταῖς ἀττικαῖς ἐφημερίσιν ἀνεγράφη, πρὸ τῆς ἀνεκoinώσεως ταύτης, ὁ κ. Homolle ἐποίησατο τὰς εἰς τὴν δηλώσεις. « Οὐδα-

καὶ τὰς παρεβήμεν τὴν σύμβασιν καὶ τοὺς κανονισμούς, ἀλλ' ἐγενέ-
μεθα θυράτα καταχρήσεως τῆς ἐξουσίας τῶν ἑλλήνων πρακτό-
ρων πρὸς τὰς ὁδηγίας μάλιστα τοῦ ὑπουργείου. Ὁ ὑπουργὸς κ.
Δ. Παλλας ἀναγνωρίσας ἐν μεγίστῃ φιλοσοφίᾳ καὶ πληρεστάτῃ
δικαιοσύνῃ τὰς καταχρήσεις ταύτας ἀνεκάλεσε τὸν ἐπὶ τῇ
Δελ. ἀπεκρυσσάμεν ἀπὸ τῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν τὰς ἀνακαλύψεις,
τρώαντιον κατὰ πᾶσαν ἑσπεραν συντάττοντες διπλὸν εὐρετή-
ριον, θεωρούμενον ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐπὶ τῷ καὶ ὑπὲρ μέλους τις
καλλιχεῖς ἀποστολῆς. Δελ. ἀπεκρυσσάμεν ποῖς ξένοισι τὰ ἱερὰ
ματὰ καὶ τὰς ἐπιγραφάς, ἐπικαλούμενι δὲ τὴν ἰδίαν ἡμετέραν
τῶν Ἀγγλῶν, οὗς ἀμυνοί ἐπεδείξαμεθα. ἡμετέροις γὰρ ἡμῶν
τοιαῦτα εἶναι τὰς ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ
τοιαῦτα ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Οὐδὲν ἄξιον λόγου οικονομικὸν γεγονός ἐχομεν γ' αναγορεύμεν κατὰ τὴν εβδομυδία ταύτην, καθ' ἣν ἐξηκολούθησε ἡ ζωπρὸς διατηρησις τῶν τιμῶν τῶν οὐωμανικῶν χρεωγράφων, καίτοι ἡ ἀνατιμησις αὐτῶν περιωρίσθη εἰς μικρὰς διαφορὰς. Οἱ μόνον τὰ οὐωμανικὰ χρεωγράφα ἀνετιμῆθησαν κατὰ τὴν εβδομυδία ταύτην, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ εἰς τὴν οὐωμειαν τῆς κερδοσκοπίας εἰπεθείμενα, ἐν γενεὶ δε ἡ βελτιωσις ὑπῆρξε γενικὴ οὐ μόνον ἐπὶ τὸν Ευρωπαϊκῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸν ἀμερικανικῶν χρεωγράφων καὶ ἀξιών, μὴδ' αὐτῶν τῶν μεξικανικῶν καὶ τῶν ἀργεντινῶν ἐξαίρουμένων. Λόγοι τῆς βελτιώσεως ταύτης εἶναι ἡ κατεύνασις τῆς ἀμερικανικῆς κρίσεως, καὶ ἡ πεποιθῆσις ὅτι ἡ ἀγγλικὴ τράπεζα πρῶτον, εἰτα δε καὶ αἱ λοιπαὶ ἀναγκασθῆσάντα νὰ υποβιβάσωσι τὸν τόκον τῆς προεσοφλῆσεως. Ἐνθυμίζετο μάλιστα ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς τραπεζῆς ἐλαττώσις τοῦ τόκου θὰ ἐγένετο κατὰ τὴν ἐβδομυδία ταύτην, ἀλλὰ τὸ συμβόβηλον τῆς τραπεζῆς ἐνεκοινα νὰ πῇν ἀναβάλῃ ἐπὶ τινὰς ἐπὶ μερὰς, ἵτοι μέχρι τῆς προεσοφῆς πέμπτης.

Ἐπαυθόντως ἐδεξάμεθα καὶ ἡ οἰκονομικὴ κατά-
στασις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς,
πολλὰ δὲ τῶν τραπεζῶν, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἀναστειλά-
ται πληρωμαὶ αὐτῶν, ἐπανελάβον ἡν αὐτάς. Ἀ2-
λως δὲ ἡ οἰκονομικὴ θέσις τῶν πιστῶν ἐξ αὐτῶν
δὲν ἦτο τοσοῦτον ἀπεισιτικὴ ὅσον παρεστίνεν
αὐτὴν ὁ φόβος καὶ ἡ δυσπιστία.

Κατὰ τινὰ στατιστικὴν, ἣν ἔχομεν ἐπ' ὀφει, καὶ
ἣν ἡρῶν περιεργασία παραθέτομεν αἱ μέτραι τῆς Ἰν-
δουαίου, ἵπτοι ἐντός τῆς πρώτης εξαμηνίας τοῦ
ἐτους τούτου τὴς πληρώμας αὐτὸν ἀναστήλασαν
τοιαῦτα τῶν Ἡνωμένων Ἰβητικῶν ἀνθρώπων εἰς
724, ἐξ ὧν 115 πόων τυθενηταὶ καὶ ἐθνικαί,
20 ταμινεταὶ, 80 ιδιωτικαί, 4 θανειστικαί καὶ
50 διαφόρων ἐταπεινῶν. Τοῦτοι τὸ μὲν ποσὸν τῶν
ἀνθρώπων ἐν συντάξει εἰς 68-613,000 ὁλοκλήρως, τὸ δὲ
ἐξέλιγναι αὐτῶν εἰς 50,500,000. Συμπερασματικῶς ὡς
πρὸς στατιστικὴν αὐτὴν δὲν περιλαμβάνει τὰ ἐπὶ τῶν
ματῶν τῆς πρώτης εξαμηνίας, ἀλλ' ὡς ὁλόκληρον τῆς κοί-
της ἡττα κυρίως εἰς τὸν ὅσον κατόλισται αὐτῶν καθ

οὗς τὰ θύματα ἐδιπλασιάσθησαν. Εἰς ταύτας ἐὰν προσθέσωμεν τὰ ἀναστείλαντα τὰς ἐργασίας αὐτῶν βιομηχανικὰ κατασκευὰς, ὡς καὶ τὰς πωρυγαίας ἐμπορικὰς ἐταιρίας, ἃν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, οἱ κατανοήσαντες τὸ μέγεθος τῶν γενομένων συμφορῶν, καὶ θεοσπασάμενοι τὴν τὰύτην, μεθ' ἧς παρῆλθεν ἡ κρίσις καὶ ἐπανήλθε τὸ θάρος εἰς τοὺς ἄλλως τολμηροτάτους καὶ μεγαλοπράγμονας ἀμερικανούς. Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἄνω πληροφοριῶν, ἃς δὲν θεωροῦμεν ἀναξίας προποχῆς, ὡς ἀκριβεστέρως πρὸς τὴν οικονομικὴν ἐν γένει τοῦ κόσμου κατάστασιν, σημειοῦμεν ὅτι τὰ ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις κατὰ τὴν 30 ἰουνίου 1892 κυκλοφοροῦντα χρηματικὰ ποσὰ ἀνέρχοντο εἰς 320,616,000 δολλάρια, κατὰ δὲ τὴν 1 ἰουλίου 1893 ἡλαττοῦντο εἰς 318,744,000, ὥστε περὶ τὰ 2 ἑκατομμύρια λίρῶν ἔλειψαν ἐκ τῆς κυκλοφορίας, ἐξ οὗ ἐπῆλθε ἡ χρηματικὴ στενοχωρία καὶ ἡ κρίσις. Ἐκτοτε ὅμως ἡ κατάστασις ἐβελτιώθη, τὲ δὲ ἐλλείποντα ποσὰ συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ ἐξ Ἑuropῆς ἀποσταλέντος χρυσοῦ, συμποδουμένου μέχρι πρό τινων ἡμερῶν εἰς 2 1/2 ἑκατομμύρια λίρῶν ἀγγλικῶν. Πλὴν τούτου ἡ κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διέταξε τὰ νομισματοκοπεῖα τῆς Φιλαδέλφειας καὶ τοῦ ἁγίου Φραγκίσκου νὰ κομώσιν εἰς νομίσματα τὸν εἰς βάθδους καὶ ἐλάσματα κατατεθειμένον χρυσόν, οὗ ἡ ἀξία ἀνέρχεται εἰς 85—90 ἑκατομμύρια δολλάρια, διάφοροι δὲ ὑποβάλλονται προτάσεις, ὅπως τοῦ φραγκίσκου τις εἰς τὴν ἐκ νέου φυγάδευσιν τοῦ χρυσοῦ. Πάντα ταῦτα ἐξηγοῦσι τὴν ἀποτόμως ἐπελθοῦσαν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως, ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρυσόν. Ἦδη μένει τὸ ἐπίπλεον τοῦ χρυσοῦ, ὅπερ κατ' αὐτὰς ἀπασχολεῖ τὴν Γαλλίαν καὶ τὰ ἄλλα τῆς λατινικῆς ἐνώσεως κράτη. Ὁ ὑπουργὸς τῶν οικονομικῶν τῆς Γαλλίας διέταξε ἤδη νὰ γέννται ἐπίσημος στατιστικὴ τῶν ἐν Γαλλίᾳ κυκλοφορούντων ξένων ἀργυρῶν νομισμάτων, καίτοι ἐδημοσιεύθη ἤδη ἡμερησίως τοιαύτη παρὰ τοῦ ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν οικονομικῶν κ. Foville. Κατὰ τὴν στατιστικὴν ταύτην, ἢν θεωροῦμεν ἀξίαν περιουσίας, ἡ Γαλλία ἔκοψε μέχρι τοῦ 1878 ἀργυρὰ φρ. 5,060,600,000, ἡ Βελγικὴ 488,400,000, ἡ Ἰταλία 549,200,000, ἡ Ἑλβετία μέχρι τοῦ 1891 10,600,000, καὶ ἡ Ἑλλάς 15,500,000.

Ἐκ τούτων, ἡ Γαλλία κατέχει κατὰ τὸν κ. Foville, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν παρὰ τὴ γαλλικὴ τροπέζην ἐναποτεθειμένων, τὰ ἀκόλουθα περίπου ποσὰ. Γαλλικὰ τῶν φρ. νομισμάτων ἀργ. 1,450,000,000 φρ. Βελγικὰ ἀργυρῶν φρ. 375,000,000 φρ. Ἰταλικὰ ἀργυρῶν φρ. 325,000,000 φρ. Ἑλβετικὰ ἀργυρῶν φρ. 7,000,000 φρ. Ἑλληνικὰ ἀργυρῶν φρ. 14,000,000 φρ.

ὡς δὲ τὸν χρυσόν, οὗ ποσὸν εἰς τὰ ὅποια ἀνυστασεῖται ἡ φθὸς 200, περίπου ἑκατομμύρια εἰς μικρότερα τῶν πενταφράκων νομίσματα, ἀνέρχεται τὸ ὅλον ποσὸν εἰς 2,250,000,000 περίπου. Ἀξίον δὲ σημειώσας εἶναι ὅτι τὸ ὅλον σχεδὸν τῶν ἀργυρῶν ἐλληνικῶν νομισμάτων ὑπάρχει ἐν Γαλλίᾳ.

Ἐπαρκεστέρας εἰς τὴν ἐξέσφαδισαίαν κίνησιν τοῦ ἡμετέρου χρηματιστηρίου παρατηροῦμεν ὅτι τὸ γε-

νικὸν χρέος, ὅπερ τὴν δευτέραν ἐκλείδε 24,22 κατὰ τὸ χθεσινόν κλειδισμὸν ἐτιμάτο 24,27 αἱ μετοχαὶ τοῦ Μονοπωλείου ἀπὸ τῆς τιμῆς τῆς δευτέρας 16,311/2 ἔφθασαν χθὲς 16,36 αἱ δὲ ὁμολογίαι τῶν Σιδηροδρόμων διεκυμαίνοντο μεταξύ 86,38—86,39/4, τὸ δὲ Ὄσμανιὰ εἰσέλατο καὶ χθὲς εἰς τὴν αὐτὴν τῆς δευτέρας τιμὴν 89, 10.

Τὰ ἑλληνικὰ χρεώγραφα μετὰ τινὰς μικρὰς διακυμάνσεις ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ἔδειξαν χθὲς σημεῖα τινὰ βελτιώσεως, τοῦ μὲν Παγίου τιμωμένου 31 1/4 τοῦ δὲ Μονοπωλείου 41 1/2 τοῦ δὲ δανείου τοῦ 1881 38 1/2 καὶ τοῦ 1884 36 1/2. Ἀγνοοῦμεν εἰς ὅτι ἂν τὸ νέον δάνειον Funding εἰσῆχθῃ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τοῦ Λονδίνου καὶ εἰς τινὰς τιμὰς γίνεται ἡ διαπραγματεύσις αὐτοῦ. Ἐνταῦθα αἱ μετοχαὶ τοῦ Λαυρίου ἔμειναν στάσιμοι εἰς τὰ φρ. 34, αἱ δὲ λαχειοφόροι ὁμολογίαι εἰς τὰ 348.

Τὴν προσηκῆ δευτέραν τὸ χρηματιστήριον ἔσται κλειστὸν ἕνεκα τῆς ἐορτῆς τῆς πρώτης τοῦ ἔτους παρ' Ἑβραίοις, ὥστε ἡ δεκαπενθήμερος ἐκκαθάρισις ἀρχεται τὴν τρίτην καὶ λήγει τὴν πέμπτην.

N. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

B. A. ΜΥΣΤΑΚΙΔΟΥ δ. φ. κλ. Γεωγραφικὸν Ἑγχειρίδιον κλ. τύπος Νεολόγου 1893. Σχ. 8ον.

Τὸ ἀξιόλογον τούτο Γεωγραφικὸν Ἑγχειρίδιον ὡς ὠνόμασεν αὐτὸ κ. Μ. Τύπος Νεολόγου καὶ δαπάνη τῶν κ. κ. Σχολῶν ἐκδόθη ἐκ τῆς πεπλουτισμένης διὰ σημαντῶν ἀρχιτῶν καὶ ἐκδότων καλλιστῶν καὶ συντεταγμένον εἰς δύο τεῖχη κατὰ τὰ νώτατα εἰς ἐπιστήμης πορίσματα, προῶρι-
στα δὲ εἰς χρῆσιν τῶν ἐλληνικῶν σχολείων καὶ παρθεναγωγείων, τῶν τριῶν ἀνωτέρων τάξεων αὐτῶν. Τὸ βιβλίον εἶναι ἀληθὲς ἐν πολλοῖς μακροῦν, συντεταχταί μετ' εὐσυνειδησίας οὐκ ἐν ταχυτάτῃ καὶ ἐν ἐπιγνώσει τοῦ τε καθήκοντος πρὸς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν σχολειῶν ἡμῶν. Ὁ ἄλλως τε δὲ εὐρὺς γνώσεως συγγραφεὺς καὶ φίλος συνεργάτης τῆς Ἑπιθεωρήσεως καὶ τοῦ βιβλίου αὐτοῦ προτάσει πρὸς τὸν ἐκτενὲς δι' οὗ πολλὰ ὅτι διδάσκων καὶ διδασκόμενος καὶ ἐν γένει πᾶς ἀναγνώστης ὠφελεῖται καὶ πορίζεται, διαθέσει δ' ἐν τούτοις τὴν εὐρεῖαν αὐτοῦ μάθησιν, καὶ τὸ σθένος μετ' οὗ αἰετῶς γράφει, ἀλλ' ἅμα ἐνίοτε καὶ τὴν σπουδὴν μετ' ἧς ἐν τῇ γραφῇ προβαίνει, ἥνπερ παρκαλοῦμεν τὴν συγγραφέα νὰ καταπνίγῃ. Τὸ σύγγραμμά τοῦ Β. Μυστακίδου εἶναι οὐ μόνον προωρισμένον εἰς τὴν διδασκαλίαν, ἀλλὰ καὶ ἀπολυτικὴν ἀνάγνωσιν, διότι καὶ ἐκ τῆς καθόλου καὶ Γενικῆς Γεωγραφίας ὀλίγας πάνυ καταλλήλους καὶ πρακτικὰς γνώσεις ἐγκατασπείρει περὶ τῶν φυλῶν π. γ. ἐμπορίων συγκοινωνίας, ατμοπλοίων, σιδηροδρόμων τηλεγράφων, νομισματικῶν συμβάσεων, ἀλλὰ ταύτας ἐν μέτρῳ μεμετρημένῳ καὶ τέλος ἐγκαταμνηστικῶν καὶ γνώσεως περὶ ἐκάστου, τόπου καὶ ὑπὲρ ἐποχῆν ἐμπορικὴν, κλιματολογικὴν, στατιστικὴν, ἀναφέρει περὶ προϊόντων, περὶ ἀλκείας, μεταλλείας, βιομηχανίας, ἐκπαιδεύσεως κλ. κλ. ὡς δύναται ὁ βουλούμενος νὰ παρατηρήσῃ. Συνιστῶμεν τὸ ἔργον μετὰ θάρρους καὶ παύομεν τὴν λόγον ἀναφέροντες μόνον ὅτι τὸ μὲν Ἄν τεύχος (15 τυπ. φύλλα) περιέχει τὰς προκαταρκτικὰς γνώσεις ἐκ τῆς καθόλου Γεωγραφίας καὶ ὅλην τὴν θωρακικὴν αὐτοκοροσίαν, τὸ δὲ Βον (15 τυπ. φύλλα) τὴν Ἑλλάδα Ἑυρώπην καὶ τὰς λοιπὰς ἡπείρους καὶ ὅπερ σπουδαῖον ὅτι ὁ συγγραφεὺς ὥρισεν αὐτελὴ σμύλην, ἢν κατεστήσῃ αὐτὴν ποσιν.

Ὁ ἐπεύθυνος ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

Κωνσταντινουπόλεως-Ἰέρων ἐν Τυπικῷ ἑργασίῳ ΝΕΟΛΟΓΟΥ